

ČASOPIS PRE CELÚ RODINU

mantra

Jún 2019 | Číslo 37

V BOJI ZA, nie proti

Bojujme jeden ZA druhého spolu s
vojvodcom Ježišom! Bojujme ZA bratstvo

Moja cesta z hinduizmu k

Ježišovi

Pátrala som po Bohu, ale v hinduizme
nebol. Žiadna mantra či modlitba
tohto náboženstva mi ho neukázala.

Zmeň zaneprázdnenosť za produktivitu

... lebo prichádza ten deň!

Každý deň doliehajú na nás rôzne správy a mnohokrát sa nás veľa mi dotknú, možno nás zarmútia. Niekedy sú to ťažké veci, ktoré nás kradnú o pokoj a berú nám radosť. Akoby sme v tých chvíľach zabudli akému Bohu slúžime. Možno vidíš ľudí vôkol seba, ktorí sú zronení, ktorí to za ňu vzdávajú, za ňu sa obzera do minulosti a už viac neupierajú svoj pohľad na Ježiša. Nezabudni však, že tento život je krátky. Možno cítiš, že už nemáš silu, ale vydrž ešte trochu, bojuj alej za tú vieru raz danú svätým, bež ten beh o závod, neobzeraj sa nazad, nehľadaj vpravo a vľavo, drž svoj pohľad hore, na Ježišovi, lebo od Neho prichádza tvoja sila. Trpezlivo čakaj, drž si tú nádej, ktorú

máš, a spievaj si v srdci radostnú pieseň, lebo prichádza deň, keď sa vráti tvoj Kráľ a ty Mu zaletíš v objatie. Posilni svoje srdce a čakaj na ten deň, keď Ho uvidíš tvárou v tvár; v ten deň bude zotretá každá slza, zmizne bôľ, a smrť už viac nebude panovať. Pre ten deň žijeme, a preto nedovoľme sa odvrátiť, nepošmyknime sa z tej úzkej cesty, pokračujme bežaním, bojovať, posilňovať, dvíhať nádej, šíriť lásku a vôľu odpustenia, siahať za tým pokojom, ktorý len Ježiš dáva. Nikdy nezabudnime, že Boh je a že je odplatiteľom tým, ktorí Ho snažne hľadajú.

Želislava Širková

Pane, nauč nás modliť sa

*Modlitba nie je iba o tom, aby sa strávil čas,
aby sa iba hovorilo. Je nie o viac...*

Niektori raz povedal, že modlitba je duchovné dýchanie.

Ak človek nedýcha, znamená, že nie je živý. Ak sa človek nemodlí, znamená, že duchovne nie je živý a nemá vzťah s Bohom.

Niektorí ľudia si modlitbu predstavujú ako báseň, ktorú treba recitovať, či prečítať. Niektorí ľudia majú o úslované modlitby a povedia si: dnes ráno si prečítam modlitbu číslo 3 alebo 5, mysliac si, že je to všetko, čo z modlitby môžu mať. Kým modlitba je vlastne omnoho viac. Modlitbou vyjadrujeme Bohu svoje túžby, žiadosti, prosby, starosti, čakanie. Modlitba, ktorá pochádza z hĺbky nášho srdca, z našej mysle, z duši, je opravdivá modlitba. A práve preto, nemôžeme modlitby recitovať alebo prečítať, pretože to nie je vyjadrenie toho, čo práve v danom momente cítime, prežívame, pociťujeme.

Niekedy pri modlitbe si dovoľíme, aby naše myšlienky zaleteli niekam po našich plánoch, záväzkoch, a vtedy, samozrejme, že je úžitok z tej modlitby mizerný.

Jeden z Ježišových učeníkov prišiel za Ježišom a vyjadril túžbu: Pane, nauč nás modliť sa. Na prvý pohľad to bola zaujímavá prosba. Veľký čas bol s Ježišom, po chvíli ho modliť sa, po chvíli o hovorieval, ale zrazu akoby vybuchla táto túžba z tohto učeníka. Ako by chcel povedať: Pane, stať mi iba stráviť určitú chvíľu na modlitbe, stať mi iba hovoriť. V tom nie je nič zlého, ale, Pane, ja viem, že modlitba nie je iba o tom, aby sa strávil čas, aby sa iba hovorilo. Je nie o viac, a nauč nás to. Modlitba je najsilnejšia zbraň, ktorá premáha akúkoľvek nepriateľskú moc, mení prírodné dianie, mení okolnosti, mení históriu.

Učeník, ktorého meno nie je známe, bol verný a vždy poslúchal, keď sa čítali knihy Mojžišove, prorocké a iné zápisy. Avšak okrem zaujímavých historických diania, ktoré upútali jeho pozornosť, taktiež zrodili v ňom hlbokú túžbu po skutkoch, ktoré koná Boh, po divoch a zázrakoch, po moci, ktorá sa zjavuje vtedy, keď sa niekto tak modlí, že sa pohne silná ruka všemohúceho a koná nadprirodzené veci. Tam prečítal i to, že práve, keď sa Mojžiš modlil v ústí zlyhaní

Izraela, keď Boh rozhodol, že ich zahladí a Božie rozhodnutie je vždy konečné a nemenné, Mojžiš sa modlil: Bože, nezahlad tento národ, z utuž sa. Boh nezahladil svoj ľud, ale sa zamiloval nad nimi. (II Mojžišova 32. 7-14)

Tento učeník poukázal i o tom, že bol služobník Boží v starých časoch, ktorý bol v tuhom boji a tento boj bolo treba zvíťaziť a na to potrebovali svetlo slnka. Boh ustanovil, aby slnko zo dňa na deň vychádzalo a zapadalo, a tiež i mesiac sa striedal so slnkom. Tento Boží muž smelo zavolať na Boha, ktorý túžobne očakáva na modlitby svojich dieťať a chce im splniť túžby a potreby.

Jozua povedal **SLNKO STOJ, MESIAC STOJ.** A toto sa skutočne stalo.

Stalo sa, pretože Jozua vedel, aký je Boh, ktorému sa modlil, že má moc i slnko zastaviť, a preto sa mu modlil a veril. (Jozua 10,12-15)

Apoštol Jakob písal vo svojom liste o modlitbe. Možno bol práve on, ktorý poprosil Pána, aby ich naučil sa modliť. On hovorí, že mnoho vládze modlitba spravodlivého pôsobiaca. Keď toto písal, istotne jeho myseľ zalietať do neba, keď žil Boží muž Eliáš, ktorý sa modlil, aby nepršalo, a nepršalo. Potom sa znovu modlil a nebo dalo dážď. Oplyvnený týmto zázrakom, musel použiť toto slovo **MNOHO VLÁDZE MODLITBA.**

Pán Ježiš išiel ešte ďalej a povedal: „oko vek, keď budete prosíť, veriac, že sa to stane, ja urobím.“

Jakob, čo si mal na mysli, keď si poprosil učeníka: **NAUČ NÁS MODLIŤ SA?**

Možno si si myslel: „ó, mnohých nemocných, ktorí by práve na modlitbu, ktorá bude pôsobiaca, boli uzdravení.“

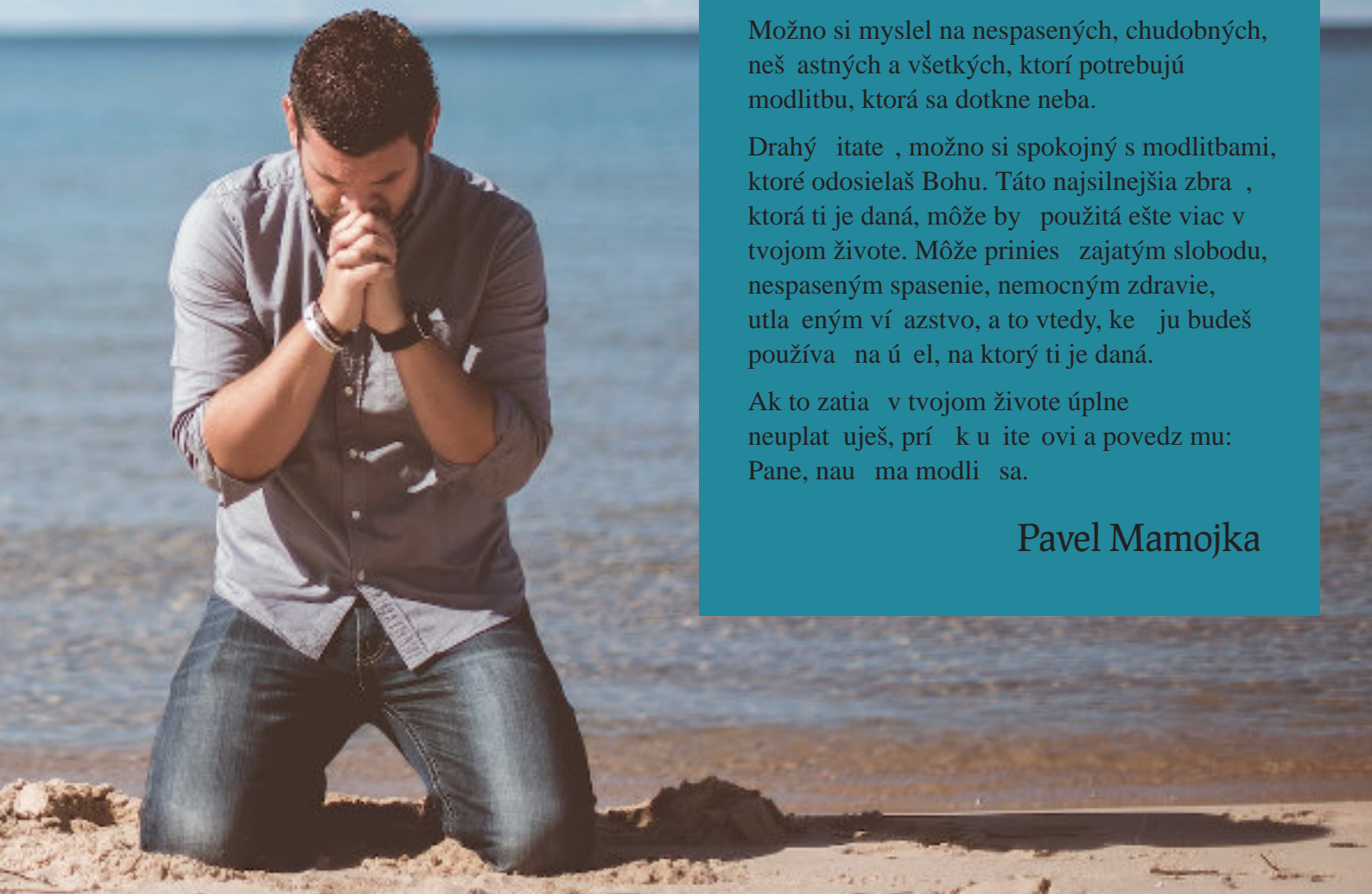
Možno si mal na mysli mnohých zotročených, ktorí potrebujú vyslobodenie, a práve modlitba pôsobiaca to dokáže.

Možno si myslel na nespasených, chudobných, nešťastných a všetkých, ktorí potrebujú modlitbu, ktorá sa dotkne neba.

Drahý učeník, možno si spokojný s modlitbami, ktoré odosielaš Bohu. Táto najsilnejšia zbraň, ktorá ti je daná, môže byť použitá ešte viac v tvojom živote. Môže priniesť zajatým slobodu, nespaseným spasenie, nemocným zdravie, utlačovaným víťazstvo, a to vtedy, keď ju budeš používať na úboľ, na ktorý ti je daná.

Ak to zatiaľ v tvojom živote úplne neuplatňuješ, príde ťa učiť a povedz mu: Pane, nauč ma modliť sa.

Pavel Mamojka

V boji za, nie proti

*Bojujme jeden ZA druhého spolu s vojvodcom
Ježišom! Bojujme ZA bratstvo na svojich
modlitbách, v prosbách zastávajme jedni druhých.*

V každodennom kresťanskom živote vedieme boje. Boje, ktoré máme bojovať nie jeden proti druhému, proti ľuďom, ale proti spoločnému nepriateľovi, diablu.

Apoštol Pavel zaznamenáva v liste Efezským 6:12, „...nie nám je zápas s telom a krvou...“ No, svedkovia sme, že v poslednom čase aj kresťania zabúdajú na tento výrok a často bojujú s bratmi a sestrami. Že sme na konci časov, o ktorých aj Ježiš povedal, že bude rozmnožená nepravosť a ochladne láska mnohých (Matúš 24:12). Nedostatok lásky v ľudskom srdci navádza ho bojovať proti bratom, sestram, starším, cirkvi a jediný, kto sa z toho raduje a má zisk, je diabol. Raduje sa, že kresťania vedú nesprávne boje. Náš boj má byť ZA bratov a sestry a PROTI diablu. Bojujme jeden ZA druhého spolu s vojvodcom Ježišom! Bojujme ZA bratstvo na svojich modlitbách, v prosbách zastávajme jedni druhých.

V starom čase je zaznamenaný dej, kde nebojoval brat ZA brata, ale proti. V 2. Paralipomenom 13:17 sa hovorí o deji, keď Júda a Benjamín bojovali PROTI Izraela. A Písmo hovorí: padlo v ten deň 500.000 vybraných mužov domu Izraelovho. Bola to najväčšia porážka, akú Izrael dožil vo svojej histórii. Aká škoda! Ale tu nebol koniec. Ale máme zaznamenané, že o niekoľko rokov bojoval Izrael proti bratom a padlo za jeden deň 120.000 mužov Júdovych a zajatých bolo 200.000 (2.Paralip. 28:10-17).

Aký život môže nastať, keď brat bojuje proti bratovi, keď je náš brat slabý, zranený, duchovne nemocný, možno aj stratený a na konci býva porazený v boji, a to od svojho brata. Nebojujme proti a kopou PROTI, ale bojujme ZA a to modlitbou. Apoštol Pavel tak bojoval BOJE ZA bratov.

Kološanom 2:1-2, „*Chcem totiž, aby ste vedeli, aký boj mám za vás... aby sa im upevnili srdcia spojením v láske a aby prišli ku všetkému bohatstvu dokonalého chápania, k porozumeniu Božieho tajomstva, Krista.*“

Filipänom 1:3-4 hovorí: „*Pri každej rozpomienke na vás, vždy, v každej svojej modlitbe, keď sa s radosťou modlím za vás všetkých, akujem svojmu Bohu.*“

Tiež Kološanom 1:3, „*akujeme Bohu a Otcovi nášho Pána Ježiša Krista, kedykoľvek sa modlíme za vás.*“

Tesalonickým 1:2, „*akujeme Bohu za všetkých vás, kedykoľvek sa zmieujeme o vás vo svojich modlitbách.*“

Ako my bojujeme? Bojujeme ZA alebo PROTI svojim bratom? Rozumieme z prečítaných slov, že sa dnes nebojuje s ľuďmi, ale modlitbou. Robme to, čo nás Pavel apoštol vyzýva (Židom 12:12-13). Podopierajme bratov ako Áron a Húr podopierali ruky Mojžišove, a víťazstvo bolo v národe Božom; ako Jonatán, čo Dávida posilnil, keď mu bolo úzko. Neberme, zober modlitbu, a to postačí. Nebojuj PROTI, ale ZA bratov, sestry, cirkvi. Bojuj ZA, a víťazstvo bude na tvojej strane.

Miroslav Hromčík

Cukráreň

Bol to jeden z tých rušných dní, ráno započnem pokojne a v okamihu sa zmení v napätie.

Bolo predpoludnie. Slnéčné jarné doobedie strávené s rodinou, zvyšok dňa a vopred naplánovaný, zákazníci ma obklobovali. Moja práca je taká, že jeden telefonát zmení všetko. Vždy musím byť pripravený zmeniť plán. A to nie je ľahké. Neraz vyplánovaná rodinná záležitosť musí počkať. Balím si veci do auta a môžem vyraziť do susedného Despotova. Vtom zazvonil mobil, bol to jeden z tých telefonátov, ktoré menia plány. Znovu balím do auta ďalšie súčiastky, oboznamujem manželku, že nejdem do Despotova, ale do Bábku a že obed pravdepodobne zmeškám.

Bola to súrna intervencia, nemožno ju posunúť na neskôr. Novootvorená cukráreň práve v ten deň mala byť v prevádzke, mali plné ruky práce a chladnička na mlieko nefungovala. O krátky čas som odhadol poruchu, u avilo sa mi, lebo náhradnú súčiastku som mal so

sebou. Uspokojil som sa, mysliac si, že to potrvá pár minút a do poriadku a môžem pokračovať do Despotova. Avšak moja radosť nepotrvala dlho, keď som odmontoval pokazený motor chladničky a zistil som, že je päťkrát silnejší ako ten, ktorý som mal. Zrazu sa mi znovu zmenili plány. Vedel som zo skúsenosti, že súčiastku, ktorú mám, nemôžem použiť. Bol som bezmocný.

Majiteľ cukrárne stál a pozoroval, čo robím. Všetku nádej vložil do mojich schopností. Chvilu som uvažoval, čo robiť. Ako mu zvestovať, že opravím chladničku môžem len o pár dní, keď kúpim zodpovedajúcu súčiastku. Rozhodol som sa pokúsiť opraviť pokazenú súčiastku, a o krátky čas bola rozložená na časti. O chvilu majiteľ cukrárne ma oduševnene pochválil, bol príjemne prekvapený, že som schopný opraviť starú súčiastku. Povedal mi: „To je majster, keď vie opraviť starú súčiastku, a nie ako ostatní, ktorí len nové položajú – tak je to aj majster.“ Zasmial som sa v sebe a pomyslel som si, že by som ani ja neoprával starú, keď by nebola daná situácia. Podarilo sa mi opraviť chladničku, mlieko sa chladilo, zmrzlinu mohli alej robiť a všetci mali z toho potešenie. Potom som spozoroval dôvod poruchy motora, bol to chladič upchatý prachom. „Toto musíme vyistiť,“ oboznamujem zákazníka.

„Mali ste šancu, že sa nepokazil aj kompresor.

asto sa stáva, že ten prach zapríčiní vážnu a zvlášť drahú opravu.“ Hne sa rozhodol, nech ho vyistím, aj napriek upozorneniu, že ten prach môže zašpiniť celú cukráreň.

Bol to jeden z tých rušných dní, ráno započalo pokojne a v okamihu sa všetko zmenilo.

Bolo predpoludnie. Slnéčné jarné doobedie strávené v záhrade, zvyšok dňa vopred naplánovaný, a podvečer moji dvaja matko obkávali.

Moja práca je taká, že jedno zlé rozhodnutie môže zmeniť všetko. Vždy musím byť pripravený zmeniť plán. To nie je ľahké. Neraz vyplánovaný zámer musím zmeniť.

Prechádzam sa záhradou, dúfam, nech sa zveľerie. Vtom zaznel hlas, ktorý zmenil všetko.

Bola to súrna intervencia, nebolo ju možno posunúť na neskôr. Bohom stvorení ľudia mali plné ruky práce, ale vzápätí s ich Stvoriteľom nefungoval. Boh síce loveku odhalil poruchu a dal mu náhradný spôsob, ako sa navrátiť k Nemu. Uspokojil sa, lebo sa domnieval, že sa tým spôsobom loveku to podarí. Avšak Jeho radosť netrvala dlho. Zistil, že je to silnejšie, ako o čom lovek dokáže zniesť. Zrazu sa Mu znovu zmenili plány. Vedel zo skúsenosti, že ten spôsob návratu lovek nemôže použiť. Bol bezmocný.

Keď je lovekov pohľad vždy uprený na Boha, a ak všetku svoju nádej vložil do Jeho rúk, Boh

nemusí uvažovať, čo robí. Už mu vopred zvestoval, že prístup k Nemu je znovu možný a cestu On sám vyšliapal a že sa rozhodol z kamenného srdca urobiť mäsové. Lovek, keď spozná Božiu lásku, s oduševnením Ho chváli a ďakuje, že ho nezavrhol, ale mu dal novú šancu a nový život v ňom. Boh nie je ten typ majstra ako sú majstri v tomto svete, ktorí nedajú novú šancu pokazenej súťaži. On je hraničiar, ktorý z nádoby, ktorá bola na nečistú, urobí novú, ktorá bude slúžiť na čisté. Dá mu nový zmysel a vždy ho bude viesť cestou radosti.

Drahý čitateľ, každý lovek sa narodil s porušeným vzťahom s Bohom. Boh ti hovorí, že dôvod tej poruchy je špina hriechu, ktorý je v tomto svete. On chce oistiť od toho hriechu, ktorý je prekážkou prístupu k Nemu a dôvod všetkých tvojich ťažkostí. Neuspokojuj sa len s dočasne opravenou situáciou, daj sa zbaviť dôvodu tvojich ťažkostí. Dovoľ Bohu, nech oistiť tvoje srdce, vyznaj Mu svoje hriechy a On ti odpustí. Vtedy budeš skutočne slobodný. Jediná cesta k Bohu je skrze Pána Ježiša. Oddaj Mu svoj život, rob Jeho vôľu a daj Mu svoje srdce a On ho oistiť. A nestaraj sa, ak vieš, že sa z neho poriadne zapráši.

Daniel Pintír

Ján 3:16

Zimou pokrytý Chicago mal prázdne ulice. Kvôli zime boli ľudia vo vnútri svojich domov. Policajt čakajúc na zelené svetlo na semafore, všimol si chlapca trasúceho sa v zime. Bol bezdomovec a nemal sa kam uchýliť. Policajt sa v krátkosti s ním porozprával a ponúkol mu dvere jedného domu, na ktoré môže zaklopať. Keď sa mu dvere otvorili, nech povie Ján 3:16. Napísal mu adresu a chlapec odišiel. Keď staršia žena na jeho klopanie otvorila dvere, povedal Ján 3:16. Pustila ho dovnútra a posadila k teplej peci. Po krátkom rozhovore odišla do kuchyne. Chlapec rozmýšľal, čo to vlastne znamená Ján 3:16? Nevie, čo znamená, ale to mu umožnilo dostať sa dovnútra a nemusí byť vonku. Nemusí mrznúť a môže sa zohrievať. Čo je to ten Ján 3:16? Robí dobre môjmu životu.

Vtom prišla žena a ponúkla mu večeru za stolom. Veľmi mu chutilo a nevedel sa zastaviť. Keď sa dosýta najedol, usmernila ho do kúpelne, kde na neho čakali čisté šaty. Ešte viac ho zaujímalo, čo je to Ján 3:16? Bol som hladný a kvôli Ján 3:16 som sýty. Bol som špinavý a kvôli Ján 3:16 sa môžem umyť. Čo to môže byť? Onedlho mu bola ponúknutá posteľ, na ktorej si mohol

*...kto verí v Neho,
môže nájsť to, čo
nemá. Môže nájsť
veľký život.*

oddýchnu . Ležal vyčerpaný, ale trápila ho rovnaká otázka: o čo je to Ján 3:16?

Ráno mu domáca pri chutných raňajkách a otvorenej Biblii položila otázku:

„Vieš, o čo znamená Ján 3:16?“

„Neviem,“ -odpovedal.

Prečítala: *“Lebo tak miloval Boh svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto, kto verí v neho, nezahynul, ale mal večný život”* (Ján 3:16).

Rozprávala mu o Božej milosti, ktorá sa zjavila u nás skrze Pána Ježiša Krista. Nechápal celkom, ale jedno vedel: kvôli Ján 3:16 môžeš vojsť do tepla, kde si zohreješ dušu. Môžeš sa sýtiť a môžeš sa oistiť. Môžeš nájsť oddych pre svoju dušu.

Boh nás tak miloval, že dal to, o čo sme nemali. Nejde o heslo Ján 3:16, ale o lásku Božiu, a každý, kto verí v Neho, môže nájsť to, o čo nemá. Môže nájsť večný život. Zohreje dušu, dáva odpčinok, oči sa uje od hriechu, uzdravuje z nemoci, dáva víťazstvo na každý deň. Boh tak miloval a dáva to, o čo nemáš. Ján 3:16.

Dan Tomášik

Moja cesta z hinduizmu k Ježišovi

Narodila som sa do ortodoxnej hinduistickej rodiny. Moji predkovia boli hinduistickí kazi. Nebolo možné si ani predstaviť, aby niekto z takej rodiny odstúpil od tohto náboženstva. Predsa, bola som vždy hladná a smädná po Bohu.

Už ako šesťročnú, zasvätili ma v chráme hinduistickým démonom. Od tej chvíle, moju myseľ, ducha a dušu zasiahli démonické sily, nad ktorými som nemala žiadnu kontrolu. Moje náboženstvo od mňa žiadalo, aby som uctievala viac než dvetisíc božstiev. Vo veku devätnásť rokov som bola už veľmi hladná po opravdivom živom Bohu, avšak ešte stále som nepoznala Jeho meno, kým On je, ani kde ho môžem nájsť. A tak pokračovala moja cesta bolesti a ešte väčšej tmy.

Skúšala som Boha nájsť u veštice. Nepokúšala som sa nikomu ublížiť, jednoducho som hľadala Boha. Keď si hladný, stávaš sa zúfalým, a keď si zúfalý, urobíš všetko, aby si Boha našiel.

Pátrala som po ňom, ale v hinduizme nebol. Žiadna mantra ani modlitba tohto náboženstva mi ho neukázala.

V istýsi deň som navštívila jedno mesto na juhu Indie, kde som vo vnútri hinduistického chrámu vošla na nepovolené „posvätné“ miesto. Bola tam veľa modla s dvanástimi rukami, tvármi a množstvom očí. Modlila som sa. Ten „boh“ ma však nepoučul, nevidel ani mi nedokázal pomôcť.

Už roky ma trápili rôzne bolesti v celom tele. Každý deň som brala lieky, ktoré nezaberali a netlmili moje bolesti. V mojej mysli bola už len jedna myšlienka – bolesť zmizne, len ak ukončím svoj život.

V jeden deň, unavená zo všetkého, pomyslela som si, že by to mohol byť posledný deň môjho života. Sedela som na okraji svojej postele, frustrovaná, zúfalá a odrazu som zakričala: Ježiš! Počula som o tomto mene, pokým som vyrastala. Mala som príležitosti vidieť viaceré pohľadnice, na ktorých písalo toto meno, a často ho spomínali aj kresťania, ktorí prichádzali k nášmu domu a hovorili o tom, že Ježiš za mňa umrel. Kedysi som sa s nimi hádala a v pýche ich presviedčala o inom. Teraz som však bola zúfalá a rozhodla som sa, že aspoň raz skúsím zavolať na toto meno. Keď som vyslovila meno Ježiš, prítomnosť svätého Boha zaplnila moju izbu. Nevidela som Jeho tvár, ale som počula Jeho jasný hlas: Ja som Ježiš! Ja som Boh!

A potom sa dotkol môjho tela. Žiadny lekár nedokázal vyličiť bolesti v mojom tele. Nedokázal ani odpovedať na moje otázky. Vo chvíli keď sa ma Ježiš dotkol, všetka nemoc opustila moje telo. Zala som cítiť Jeho silu a prítomnosť vo svojom vnútri.

Rýchlo nato som odišla do malého kresťanského zboru a niekto tam hovoril o tom, že ak vojdeš do vody, dáš sa pokrstiť v Jeho meno, stane sa z teba nové stvorenie. Nerozumela som tomu úplne, avšak povedala som kazateľovi: Ak On to od mňa žiada, som odhodlaná to urobiť. On ma vyslobodil, On ma uzdravil! Urobím všetko, bezohľadne na cenu, ktorú musím za to zaplatiť.

A tak som bola pokrstená. Keď som sa vynorila z vody, cítila som, že množstvo démonických síl od mňa v tej chvíli odišlo. Bola som úplne slobodná! Úplne som sa odovzdala Jemu, On ma pokrstil svojím Svätým Duchom a dal mi nový život. Sláva Ježišovi!

Sestra Vani pre svoje rozhodnutie slúži Ježišovi zažila veľa prenasledovanie a odvrhnutie od svojej rodiny. Ježiša sa však nikdy nevzdala. Hoci jej cesta i po obrátení nebola ľahká, predsa vytrvala. Boh jej dal manželku, rodinu a už roky sú v Spojených štátoch amerických aktívne zapojení v Jeho službe. Za svojich rodičov a súrodencov sa nikdy neprestala modliť, a po rokoch odlútenia, postupne jeden po druhom aj oni za ňou prichádzajú k Pánovi. Boh im ukázal správnu cestu, pokrstil ich svojím Duchom a dokázal, že žiadne božstvo tohto sveta nemôže naplniť potreby ľudského srdca, iba On jediný Pán a Boh – Ježiš Kristus!

Svedectvo prebraté z internetu

Text preložila a upravila Ruth Petrášová

Hagar

Jehovah El Roi – Boh, ktorý vidí

V knihe Genezis v 16. kapitole si čítame príbeh o Sáráj, Hagar a Abramovi. Známe nám je, že Hagar bola slúžka, Egypťanka, ku ktorej Sáráj poslala svojho manžela Abrama.

Keď Hagar počala, okrem iných udalostí, uvádza sa, že Sáráj ju trápila natoľko, že utiekla na púšť.

Opustená, Hagar bola nájdená anjelom pri prameni na púšti. Nehľadala ona pomoc, ale anjel prišiel k nej ako prvý. Niekedy sa nám príbeh zdá byť iba o tom, ako Sáráj zázračne počala, ale Boh sa postaral aj o Hagar! Nezabudol na ňu.

Okrem toho, že jej povedal, aby sa vrátila späť, dal jej aj jasné zasľúbenie, že veľa mi rozmnoží jej semeno, takže nebude môcť byť spočítané pre množstvo. Ešte k tomu dodal, že ju Boh počul! Aký predivný Boh! Ten istý Boh, ktorý dal zasľúbenie Abramovi, nepodcenil Hagar, ale počul jej trápenie.

Teraz neuvažujeme o Izmaelovi, ale o Hagar. Hagar nazvala meno Pánovo Jehovah El Roi, čo v preklade znamená Boh, ktorý vidí. Aká milosť sa jej stala, a ona si jej bola vedomá! Vďaka Bohu, že videl túto budúcu matku. Nepovažoval ju za druhotriednu, a doteraz je tomu tak. Niekedy sa zdá, že určujúci udia pri zasľúbení na úkor iných, ale nikdy nie je tomu tak. Boh je El Roi, On vidí každého.

Narodil sa Izmael. A neskôr sa narodil Izák. Avšak toto nie je o synoch, ale o matke Hagar, ktorú Boh videl.

Sára chcela vyhnať Hagar a Izmaela, čo sa aj stalo. Boh však dal sľub, že aj syna Hagar urobí národom. Pretože ju videl. Aj ona bola matka. Poslal ich Abrahám na púšť s chlebom a trochu vody. Blúdila po púšti a keď sa minula voda, nechala svojho syna pod kríkom a odišla trochu ďalej, aby nevidela svoje dieťa a umierať. Aká ťažká chvíľka a pre jednu matku! Avšak tu bol El Roi! Videl ju!

Anjel Boží sa jej zasa zjavil. Predivná chvíľka! Povedal jej, že počul hlas chlapca. Nielenže ich videl, ale ich aj počul. A zasa jej zopakoval: urobím ho veľa kým národom. Teraz nejde o Izmaela, ale o slobodnú matku Hagar. Tak nádherne bolo o ňu postarané, jej srdce muselo v tom sľube byť upokojené. Bola hodnotná ako matka v Božích očiach. Nebola iba nejaká Egypťanka podhodaná nejakému mužovi. Mala hodnotu a Boh ju videl. Boh jej otvoril oči a videla dieťa, z ktorej napojila chlapca.

Hagar bola žena, ku ktorej hovoril Boh a ktorá hovorila s Bohom. Počula priame a silné zasľúbenie od Boha. Jedna z mála, ktorá tak priamo počula zmluvu. Genezis 16:13 je jeden silný verš, kde Hagar nazvala Boha El Roi. Presvedčila sa, že Boh vidí. Bolo to jej osobné svedectvo a nie iba z počutia. Bola slobodná matka, ktorá sa ocitla na okraji, ale v strede vzťahu so živým Bohom, ktorý vidí.

Anna Pintírová

Odcudzenie medzi manželmi

V každom manželstve po ase môže dôjsť k vzájomnému odcudzeniu. Na tento nežiadúci jav, žia, nie sú imúnne ani niektoré kresťanské manželstvá, aj keď pôsobia veľmi harmonicky a šťastne. Je to nebezpečenstvo, ktoré spôsobuje ochladenie lásky manželov, narúša stabilitu, ba môže aj zničiť manželstvo.

Na prvom mieste, treba dať pozor, aby k odcudzeniu medzi manželmi vôbec ani nedošlo. Každý z manželov sa musí s Božou pomocou snažiť o udržanie priateľského vzájomného vzájomnej dôvery, blízkosti a intimity a to nielen na fyzickej úrovni.

Ste spolu manželia už nejakú dobu. Čím alej viac cítite, že sa od seba vzdialujete. Že už si nie ste tak blízki ako kedysi. Nemáte si už čo povedať, skôr už len žetete vedľa seba. Aj napriek tomu, že ste skvelými rodičmi, spolu už neviete byť spokojní. Vzájomne sa odcudzujete, o čom môže mať vplyv nielen na deti, ale aj na celú rodinu.

Aké dôvody vedú k manželskému odcudzeniu?

Hlavným dôvodom manželského odcudzenia je predovšetkým emocionálne psychické odcudzenie, alebo možno manželia si ani neboli nikdy príliš psychicky blízki. Nejakú dobu manželstvo fungovalo. Manželia mali pred sebou spoločné ciele, ako napríklad založenie rodiny, kúpu bytu či domu, vybudovanie firmy, atď. Neustále spolu smerovali za svojimi snami a cieľmi do chvíle, keď majú obaja pocit, že už nie je o čom spoločne dosiahnuť. A to je aj v prípade, že všetko funguje veľmi dobre.

Prílišné používanie modernej technológie môže vo veľkej miere zapríčiniť odcudzenie manželov. Sme svedkami toho, že dvojice sa hodiny dívajú do mobilných telefónov, namiesto toho, aby sa dívali do očí svojho manžela a snažili sa ho pochopiť. Alebo trávajú veľmi často na spoločenských sieťach sledovaním cudzích, zväčša falošne predstavovaných životov radšej, ako by upriamili pozornosť na ten svoj, na kvalitu svojho manželstva a potreby svojej manželky(a).

Veľmi dôležité je si uvedomiť, že aj keď spoločne prežívame voľnočasové aktivity, robíme, o čom nás baví, napriek tomu sa ne bavíme o našom psychickom svete každého z nás. Tu nastáva problém manželského odcudzenia, keď si každý žije s vlastnými myšlienkami. Každý z manželstva žije veľmi intenzívne svoj psychický život vo svojej hlave, ale, žiaľ, ho nezdá aj spoločne.

Vytvárame si domnienky, nekomunikujeme

Prečo je to také dôležité? Každý z nás sa občas nachádza v období, keď má veľa strachov, úzkostí či obáv. Vytvára si rôzne domnienky o partnerovi, ktoré sa veľmi často nezodpovedajú skutočnosti. Niektorí sa môžu cítiť v manželstve nepochopení, odstránení alebo nemilovaní. Odcudzenie sa pomaly, ale isto vkráda do manželstva.

To, ako sa v manželstve cítite, sa nemožno transformovať navonok. Ak sa napríklad, niekto cíti v manželstve osamelý, za ne si zariaďovať život sám. Nájde si svojich priateľov, svoje koníčky a už nepočíta s tým druhým. V druhom to môže vytvárať predstavu, že ho naprotivok nemá rád, že radšej trávi čas s inými ľuďmi, a aj on sa za ne zariaďovať pod seba. Výsledkom je to, že sa tí dvaja zásadne odcudzujú.

Či možno napraviť manželské odcudzenie? Áno, ide to.

Pokiaľ si navzájom uvedomíme, že sme sa odcudzili a chceme daný vzťah napraviť, je nutné sa o všetkom porozprávať. Je dôležité sa pomaly a nenásilne k sebe vracajú. Partneri by si mali nájsť na seba viac času, vziať ceruzku a papier a spoločne sa zamyslieť nad týmito vecami:

- Čo ich skôr spájalo?
- Čo ich skôr spoločne bavilo?
- Kedy spolu boli radi?
- Kedy spoločne boli spokojní a šťastní?
- O čom sa mohli vášnivo a dlho baviť? Atď.

Čím viac nájdete spoločných tém k rozhovoru, tým lepšie. Je dôležité sa k týmto veciam vrátiť. Nájsť si pre seba čas a priestor, vypnúť telefóny. Byť len spolu a venovať sa jeden druhému. V tejto fáze je tiež dôležité sa venovať svojím pocitom. To, čo prežívam, ako vnímam vzťah, a pod.

Rozhovor ako určitá platforma

Tento spoločný čas by obaja partneri mali brať ako určitú platformu a dohovoriť sa na určitých pravidlách. Ten, kto hovorí, v žiadnom prípade nebude kritizovaný, haniť toho druhého, nebude sa v žiadnom prípade brániť. Hovorí len o sebe, o svojich pocitoch, o čom mu vadí, o čom sa bojí. Čomu sa mu vo vzťahu a manželstve nedostáva, ale neobviňuje toho druhého. Druhý musí byť ochotný dané informácie prijať, aj keď sa ako manželia vzájomne odcudzili. Dotyčný nako nereaguje, maximálne dá podporu vo forme objatia.

Takýto rozhovor slúži na to, aby sa ľudia spoločne zblížili, aby odstránili bariéry, ktoré sú medzi oboma partnermi, vďaka ktorým došlo k manželskému odcudzeniu. Ak rozhovor bude pre jedného z manželov nepríjemný, môžu debatu prerušiť a dať si nejaký čas, hodiny či dni, aby dané informácie pri debata boli spracované a prijaté. Je dôležité si veci hovoriť, nenechávať si ich pre seba.

Niekedy si ľudia nechávajú veci pre seba len preto, že majú skúsenosť, že niekedy niečo povedali a druhému to vadilo. Na základe tejto skúsenosti si utvorili domnienku, že pre nich druhý nemá dostatočné pochopenie. Je dôležité sa na celý rozhovor pozerať ako na niečo, o čom mi pomôže sa vo vzťahu posunúť.

Kým a potrebujem, milujem a...

Manželstvo je predovšetkým o dávaní. Ak chceme mať naozaj úspešné manželstvo, mali by muž aj žena navzájom súperiť, kto dá viac lásky. Žiaľ, manželstvá často stroskotávajú, pretože každý o akáva, že dostane viac ako on sám dá.

Žijeme v spoločnosti, ktorú charakterizuje odhadzovanie použitých vecí, a takýto postoj máme aj k ľuďom. Kým a potrebujem, milujem a. Keď a už potrebujem nebudem, prestanem si a všímam. Žiaľ, s takýmto zmyselním sa dnes stretávame často. Určite sa dá pochopiť, že toto nie je láska. Ak milujeme partnera preto, o čom mi môže dať, nedá sa hovoriť

o láske. Kým mi môj partner dáva to, čo chcem, milujem ho. Ale keď ja budem musieť dávať viac ako dostáva, prestanem si partnera všimnúť a nájdem si iného. Je to jeden z dôvodov, prečo sa mnohé manželstvá v súčasnosti rozpadávajú a prečo si partneri hľadajú iné vzťahy a dochádzajú k nevere.

Ste spolu, ale stále sami?

Ano, keď sú si manželia odcudzení, prichádza u nich pocit osamelosti, opustenosti. Potrebujú niekoho, s kým by si mohli zdieľať svoje pocity, smútok, radosť, obavy... ale ten druhý je tak ďaleko, je taký cudzí. Je to ťažká situácia. Potom si partneri hľadajú iné osoby, ktorým sa za ním môžu dôverovať a zdieľať, často je to osoba opačného pohlavia. A tak sa za inou neverou voči svojmu partnerovi.

Ako osamelosť vplýva na naše fyzické a duševné zdravie?

Okrem citovej úzkosti, ktorú osamelosť vytvára, má tiež devastujúci vplyv na naše duševné a fyzické zdravie. Samota potláča fungovanie nášho imunitného systému, zvyšuje zápalové reakcie, ktoré ale zvyšujú riziko kardiovaskulárnych ochorení a doslova skracujú dĺžku nášho života. V oblasti duševného zdravia nás osamelosť vystavuje riziku depresie, úzkosti a spôsobuje, že negatívnejšie vnímame sami seba, svoj život a naše vzťahy. Tie posudzujeme ako slabšie a menej uspokojivé, než môžu v skutočnosti byť.

Aj druhých ľudí vnímame ako menej starostlivých, s menším záujmom a menej angažovaných. V snahe chrániť sa pred ďalšou emocionálnou bolesťou sa stávame ostražitejší voči akýmkoľvek znakom odmietnutia od ostatných. Často bez toho, že si to vôbec uvedomujeme, stávame sa príliš defenzívni, pripadáme ostatným sebeckí, rezervovaní, alebo dokonca nepriateľskí, ktorí odtláčajú ostatných ešte ďalej od seba.

Ako samota funguje v manželstve

Aj keď sa môžeme domnievať, že manželstvo nás chráni od zničujúcej osamelosti, nie je tomu tak. Osamelosť určuje subjektívna kvalita našich vzťahov, nie ich objektívna kvantita. Samota v manželstve často prichádza pomaly, odcudzenie od nášho partnera, ktoré pociťujeme, sa v priebehu rokov postupne prehľbuje.

V istom bode rozhovory o spoločných záujmoch, politike, cieľoch a snoch úplne prestanú a konverzácia sa stane len nutnou: „Potrebujeme mlieko,“ „Volala tvoja matka,“ alebo „Nezabudol si zaplatiť účet za káblu?“ prípadne sa zameriava výhradne na rodičovstvo.

Padáme do každodennej rutiny, ktorá podporuje emocionálnu vzdialenosť. Jeden z partnerov večer napríklad číta Bibliu, zatiaľ čo druhý je na počítači, alebo jeden ide spať o deviatej a prebudí sa o piatej ráno, zatiaľ čo druhý chodí spať o polnoci a budí sa o ôsmej. V krátkosti, strácame lásku a náklonnosť, a zisťujeme, že sa z nás stávajú cudzinci. No je ťažké pre takúto situáciu niečo podniknúť.

Ako bojovať proti samote v manželstve

Ak chceme zlepšiť kvalitu nášho vzťahu, musíme posilovať vzájomné puto. Vyžaduje si to tréning a

trpezlivosť, ale jeho zlepšenie (aj keď z toho nemáme taký pocit) môže spôsobiť významný rozdiel v kvalite nášho vzťahu:

1. Prevezmite iniciatívu. Ak ste osamelý, je veľa mi pravdepodobné, že bude aj váš partner. Snažte sa iniciovať rozhovory, ktoré nie sú len pragmatické. Spýtajte sa ich na niečo, na čom im záleží a preukážte im, že ich naozaj počúvate. Neokazujte, že vám to okamžite oplatia. Nejaký čas to potrvá, kým dôjde k zmene návykov. Po niekoľkých gestách dobrej vôle vám ich však s najväčšou pravdepodobnosťou oplatia.

2. Podajte sa o skúsenosť. Ak je váš partner v inej izbe a sleduje svoj obľúbený program, sadnite si vedľa neho (na záležitosť programu) a povedzte: „Máš rád tento program až tak, že to chcem sledovať tiež.“ Možno bude zmätený, podozrievavý alebo oboje, ale budete jednoducho úprimní a snažte sa pozerať na program jeho oči. Po sledovaní mu povedzte, čo na programe oceľujete – aj keď to bolo strašné, nájdite niečo!

Môžete navrhnúť niektoré aktivity, ktoré vyžadujú len trochu úsilia, ako sú prechádzky okolo domu alebo v parku, spoločné varenie, sledovanie vášho svadobného videa, alebo vašich detí (aby ste si pripomenuli čas, keď ste si boli bližšie).

3. Trénujte jeho pohľad na veci. Čím dlhšie sme manželmi, tým viac máme tendenciu predpokladať, že vieme, čo si ten druhý myslí. Výskum však jasne ukázal, že tomu tak nie je. Zistí pohľad inej osoby je duchovným cvičením, ktoré nemôžeme vynechať. Musíme na chvíľu zavrieť oči a na pár minút (nie sekúnd) sa sústrediť na pohľad druhej osoby, predstavujúcej si jeho svet a jeho názor na svet. Tým, že lepšie pochopíte myšlienky a pocity vášho partnera vám naopak umožní vyjadriť viac pochopenia a prehĺbiť vašu vzájomnú väzbu.

A nakoniec, v boji proti odcudzeniu je dôležité modliť sa spolu. Niet lepšieho spôsobu pre psychické zblíženie sa partnerov, ako je úprimné spoločné stíšenie pred Pánom. Je to opravdivá hodina pravdy, keď si pred Bohom a v partnerovej prítomnosti môžeme vyliať svoje srdce, vyznať svoje slabosti a vyjadriť city. Lebo pred Bohom nemožno byť neúprimní, nemožno ni predstierať a zakrývať. Nie je to ľahké pre odcudzených manželov, no oplatí sa za to s touto praxou, alebo sa navrátiť k nej. Je osvedčená a hojivá. Uzdraví narušené manželstvo.

Nedovoľte, aby sa odcudzenie vtiahlo do našich manželských vzťahov. Aj samo Písmo nás vyzýva, aby sme pestovali a zostávali v jednote a jednomyseľnosti. Keď sa apoštol prihovára Filipským veriacim, aby stáli v jednom duchu a jednou dušou spolu za evanjelium, tento princíp patrí aj do manželstva, aby manželia zostávali v jednom duchu a jednou dušou za svoje manželstvo a všetko, čo do patrí, a nanajvýš za Božie rodičovstvo. Aby sme tou jednotou svietili pred ľuďmi, aby po láske poznali, že sme Kristovi.

Anna Andrášiková
Podľa internetu.

ZMEŇ ZANEPRÁZDNEŇ ZA PRODUKTIVITU

Nau nás tak po íta naše dni, aby sme uvodili múdros do srdca.

Jeden lovek prišiel na stavenisko, kde majstri vykonávali stavebné práce. Každého z troch staviteľov sa opýtal, čo robí. Jeden povedal: staviam múr. Druhý povedal: staviam budovu a tretí povedal: staviam zborovú budovu, kam budú môc aj moje vnúťatá chodiť.

Mnohí ľudia dnes si ľahko mýlia slovo „zaujatý“ a „produktívny“. Slovo „zaujatý“ je v 21. storočí veľmi populárne po celom svete. Mnohí ľudia, s ktorými sa stretnem, hovoria, že sú zaujatí, zaneprázdnení, zamestnaní, obsadení. Hoci možno nemajú mnoho práce, vždy hovoria, že nemajú čas a musia mnoho pracovať.

Títo traja staviteľia boli zamestnaní, zaujatí, ale len jeden bol produktívny. Všetci traja stavali múr, ale jeden vedel, prečo to robí. Všetci traja budovali, ale len jeden budoval so zámerom. Zámer dať jeho vnúťatám požehnanú budúcnosť.

Farizeji a zákonníci boli ako títo prví dvaja staviteľia. Zamestnaní a zaneprázdnení. Boli zaujatí so skúmaním zákona, prikázaním starších, tvorením ľudských pravidiel. A to vypadalo, ako keby budovali niečo, ale to bolo ako ten múr, ktorý nemal zámer.

Ježiš prišiel so zámerom, aby konal vôľu Otcovu. So zámerom, aby nám dal zámer.

Neviem, či ešte život zaneprázdnenosti, ale náš čas je obmedzený. Naše dni sú krátke a konať všetko nie je opcia. Apoštol Pavel hovorí v Slove Božom: *Pod milosťou Božej, ktorá mi je daná, ako múdry staviteľ položil som základ, a iný stavia na ňom. Ale každý nech hľadí, ako na stavia. Lebo iný základ nemôže nikto položiť mimo toho, ktorý je položený, ktorým je Ježiš Kristus. A jestli niekto stavia na ten základ zlato, striebro, drahé kamene, drevo, seno, slamu - jedného každého dielo vyjde najavo, pretože to ten deť ukáže, lebo sa zjaví v ohni. A jedného každého dielo, aké ktoré je, sám ten oheň zkusí. Ak ostane niečo dielo, ktoré postavil na základ,*

dostane mzdu (1. Korinťanom 3.10-14).

Pavel hovorí, že všetci staviame, ale niektorí sú zaneprázdnení a druhí produktívni. Ak sa venuješ veciam, ktoré majú správny zámer, a to je konať vôľu Otcovu, tak vtedy staviaš na ten základ zlato, striebro a drahé kamene. Možno si povieš, „Kde je to zlato, striebro a drahé kamene?“. Pavel zase hovorí v Slove Božom: *Lebo veci, ktoré sa vidia, sú dočasnú; ale tie, ktoré sa nevidia, sú večnú.*

Chceš byť produktívny? Hľadaj vôľu Otcovu, slúž Bohu s celým srdcom, buduj Jeho kráľovstvo. Keď budeš budovať Jeho kráľovstvo, On bude budovať tvoje kráľovstvo.

Možno to bude znamenať, že budeš musieť povedať niektorým veciam „nie“. Avšak tvoje „nie“ veciam, ktoré nie sú dôležité, znamenajú „áno“ veciam, ktoré sú dôležité.

Ak chceš byť produktívny:

1. Zmeň svoje „o“ za „pre o“ - keď budeš vedieť nielen, čo robíš, ale prečo to robíš, tvoja zaneprázdnenosť sa zmení na produktivnosť.
2. Zmeň svoje „mne“ za „Jemu“ - keď budeš vedieť pre koho robíš to, čo robíš, budeš vidieť zmysel a zmysel ti prinesie cieľ a cieľ prinesie zámer.
3. Zmeň svoje „áno“ za „nie“ - veciam, ktoré nie sú dôležité. Budeš mať čas venovať sa veciam Božím a to prinesie šťastie do tvojho života.
4. Zmeň svoje „nie“ za „áno“ - veciam, ktoré sú naozaj dôležité. Každý deň sa rozhoduješ, komu venuješ čas, komu a komu povieš áno alebo nie. Ak povieš Bohu „áno“ každý deň, vtedy mu hovoríš, že je On naozaj dôležitý v tvojom živote.

Zmeň zaneprázdnenosť za produktivitu už dnes. Boh ti žehnaj.

Dávid Mamojka

Na trati lásky

Autora Jána Tomášika

Snažím sa pochopiť . Všetko mi je nejak konfúzne, ani sem, ani tam. Môj problém je materinstvo. Nech vám poviem úprimne, chcela by som narodiť dieťa. Doteraz sme so Zaredom nemali úspech v tom. Je pre nás nádej?

- Viera dáva garanciu. Nádej trpezlivo očakáva. Chcete veriť alebo sa chcete nádejať? Viera alebo nádej?

- Chcem dieťa, to je to, čo chcem.

- Budete mať dieťa. Bohu je všetko možné pri tých, ktorí vierou pripomínajú jeho zasúbenia.

- Prečo sa Boh pohráva s mojimi pocitmi? Či je Bohu milé pozerať sa na moju veľkú túžbu? Prosila som ho viackrát. Ak mu vôbec záleží na jednej ľudskej túžbe, nech ju splní. Výsledok je rozčarovanie. Ako by som mohla Bohu rozumieť?

- Bohu nemôžete rozumieť. V Neho môžete veriť. Nič vám to nepomôže, ak Boha obviníte, len pretože Mu nerozumiete. Musíte sa na seba pozerať ako na ľudskú bytosť, ktorá hľadá, a na Boha ako všemohúceho, ktorý dáva. Ako si môžete žiadať a dostať niečo od Neho, ak ste múdrejší a lepší ako On? Ak ste dostatočne schopní bez Neho, učíte sa sami. Avšak, keď vám je Jeho pomoc potrebná, nebudete Mu sudcom.

- Avšak ako, pome odznova, konkrétne. Mne sa zdá, že sa Zared vyhyba byť otcom. Našla som v byte tabletky, o ktorých píše, že sa môžu používať na prevenciu tehotenstva. Nie som si istá, ale podozrievam. Testy nám ukázali, že sme obaja schopní stať sa rodičmi. Lekár nám povedal, že sú naše výsledky nadpriemerné. Ako inak mám pochopiť toto viacročné trýznenie, odkedy sme spolu? Môže Boh konať aj v našej situácii?

- Majera, nie som v stave hovoriť vám o Božích schopnostiach. Vám je potrebná viera najmenšieho zrna na svete. Nielen veriť v Boha, veriť v zázraky. Neprekvapuje ma to, že nerozumiete. Mnohí biblickí kresťania, ktorí veria v Boha, popierajú Božie divy vo svojich životoch. Veria, že Boh konal divy v minulosti a že stvorí nové nebo a novú zem. Veria v spasiteľnú múdrosť, ale neveria v Božiu

moc práve teraz. Stretávam sa s veriacimi, ktorí sa posmievajú a bojujú proti Božím zasúbeniam. Ak však nasledujeme nejaké kresťanské dogmy a doktríny, nikdy sa nám nestane div. Jedinou úprimnou detskou vierou môžeme zažiť div. Pochopíte nájed, že ľudia nechápu, ako sa to stáva. Skúsenosť im hovorí, že sa deti rodia zo vzťahu medzi mužom a ženou, po určitom čase sa plod vyvinie a oni sami sebe gratulujú úspech. A to samé osebe je div, ale je to div, ktorý je niektorým dostupný podľa prirodzeného práva. Vám je potrebný div ponad prirodzený stav.

- Vito, viac mi to už nevysvetľajte. Nerozumím vám a vždy viac podozrievam. Jestvuje možno ľahší spôsob a príliš prirodzený. Kvôli veľkej láske vôči môjmu manželovi, nepokúsila som sa nájsť iného muža, aby bol otcom môjho dieťaťa. Ale po nájdení tých tabletiiek, premýšľam o takom niečom.

- To je niečo iné. Nie je to našou témou. Verím, že nie som preto tu a nechcem sa do toho starať. Vôbec nesúhlasím s takým postupom.

- Prepáťte, – zahanbene povedala Majera.

V nasledovnej chvíli Vito povstal na odchod. Práve vtedy zazvonil telefón. Zared zavolať povedať, že je problém vyriešený a že o niečo ko minút bude doma. Zostal, aby počkať na Zareda. Obedovali spolu v neďalekej útulnej reštaurácii „Laguna“. Počas obeda, prevažne sa rozprávali o témach, kde Majera a Zared kládli otázky a Vito im odpovedal. Pokúšali sa svoje závery nejako priviesť na zrozumiteľnú úroveň.

Str. 37-39

Pripravila a preložila Anna Š. Širková

Verme mu

Tu sa náš úsmev nekončí, aká nás radosť vo
večnosti. Nič nie je nemožné tým, ktorí veria!
Vierou hrdinovia Boží premohli svet (Židom 11).
Verme Pánovi vždy, vo všetkom, všetko dajme do
Jeho rúk, poddajme sa pod Božiu moc, do Jeho
vôle vo všetkom. Zaslúžil, že nás nikdy neopustí
ani nezanechá. Los, ktorý som vytiahla minulý
rok: „Hľa, na svojich dlaniach som sa vyryl, tvoje
múry sú vždycky predomnou“ (Izaiáš 49:16).
Pán všetko vopred vie, On všetko rozumie a cez
všetko nás prevedie! Verme mu vždy vo všetkom!
Bojujme a nikdy neprestávajme, nič nás nemôže

zastaviť, keď je Pán s nami! S nami je víťaz, ten,
ktorý premohol všetko a zvíťazil nad všetkým!

*Keď nás svet a život raní,
Boh je vždycky s nami!
Všetko je dočasné,
všetko prejde na tejto zemi,
no za chvíľu sa život v nebi.
Pozemský život možno nazvať
rozhodnutie, krátky čas.
Rozhodnutie, kde už raz
navždy žiť máš!
Život s Pánom žiť chceš,
zvoľ si to už dnes!*

*Myšlienky prišli práve v dni,
keď kvapky dažďa a z oblohy padali.
Keď z očí slzy padali,
moje ruky svedectvá pred očami písali.
Svitne slnko po daždivom dni,
s radosťou Tvojich zasľúbení.
Tak mocne si sa dotkol môjho srdca dnes,
nechcem ňu nikdy od Teba prejsť,
veľmi ma Ty vždy vpred.*

Svetlana Hricová

Tvoj problém nie je tvoj najväčší problém

Náš pohľad na naše okolnosti, budúcnosť, udí sa často mení. Mení sa počas nášho vyrastania, dozrievaním, mení sa našimi dobrými a zlými skúsenosťami, mení sa kvôli našim priateľom, ktorí vplývajú na nás, literatúrou, ktorú čítame, a veľa sa mení, pretože sa ráno nevypíše dobre a deň nám nezačne, ako sme plánovali.

Perspektíva nie je stála a často musíme pracovať na nej, aby zostala správna, teda pozitívna. Sme si vedomí, že naša perspektíva, teda pohľad na veci, môže byť naším veľkým zdrojom sily alebo našou veľkou slabosťou? Aké bude, závisí iba od nás. Veľa sa často nevyhrávame boje s hriechom, pokušením, pretože je naša perspektíva nesprávna. Mnohokrát sa ako izraelský národ prechádzame rokami okolo zasväcenej zeme a nevchádzame do nej, pretože je náš pohľad na situáciu nesprávny. Trpíme to, čo by sme nemuseli a nemali, a nežijeme vo veciach, ktoré nám Boh zasvätil, pretože nevieme zaujať mesto, ktoré je v Duchu už naše. Tvoj najväčší problém nie je tvoj problém, ale tvoj pohľad na tvoj

problém. Správny pohľad na svet vŕkol teba ti pomôže žiť víťazný život a zo skúšky a ťažkých chvíľ iba ponaučenie, požehnanie a nové svedectvo, ktoré ti bude silou a povzbudením v budúcnosti.

Keď sa vyzveda i vrátili zo špehovania zeme, doniesli so sebou plody, ktoré dokazovali správnosť Božieho zasvätenia. Jozua a Kálef veľa jednoduchou a smeľou, s tým, že videli vyplnenie prvej časti Božieho zasvätenia, s dôverou hlásali a verili, že aj druhá časť, čiže zaujatie miest, je možná s Bohom na ich strane. Aj oni videli obrov, veľké opevnené mestá, prekážky, ale ich perspektíva hľadela na zasvätenia a nie na prekážku. Ostatní vyzveda i taktiež videli, že zem oplýva medom a mliekom, aj obrov a mestá, ale ich perspektíva do zamerania zobrala prekážku a nie zasvätenia. Oni sa cítili ako kobylky pred tými národami. Žiadna perspektíva nebola úplná; áno, Jozua a Kálef nedávali veľký pozor na prekážky, a preto sa im stali menšími ako čo v skutočnosti boli, a premohli ich! Kým ostatní dávali takú veľkú pozornosť negatívnej strane a potenciálnym problémom, že sa v ich očiach oni stali väčšími, ako čo naozaj boli, a NIKDY ich nepremohli. Zomreli na púšti porazení nesprávnou perspektívou.

Tvoja perspektíva môže mnohokrát byť kľúčom tvojho úspechu alebo neúspechu. Preto dávaj pozor, čo kliš vo svojom srdci. Dávaj priestor bojovníkovi, víťazovi, aby sa rozvíjal v tebe a nekľm v sebe neveru a pesimistu, ktorý nikdy neponúka východisko a oslavuje prekážky.

Sebastian Červení

Stálosť

Gepard, najrýchlejšie zviera, môže vyvinúť rýchlosť od 10-120km/h za niekoľko sekúnd, keď ide za svojou korisťou. Avšak aj ten najrýchlejší gepard, keď by súťažil s priemerným maratónskym atlétom, prehrá by v maratóne (42km). Gepard je síce rýchly, ale tú svoju rýchlosť dokáže udržať približne 5 minút, a potom musí zastaviť, lebo nemá vyvinutý spôsob, ako rozchladí svoje telo. Zatiaľ čo lovec nie je taký rýchly na začiatku behu, priemernou rýchlosťou asi 20.5km/h určite geparda vyhrá. Dôvod je ten, že lovec uteká stálym tempom. Na prvý pohľad to nie je nič zvláštne, ale pri závode je koniec dôležitý! Jeden spisovateľ povedal, že stálosť je charakteristickým zákonom pre úspech. V telesnom živote, ešte viac v duchovnom. Božie slovo hovorí, že Mardocheus bol vytrvalý muž. V knihe Ester sa píše v 2. kapitole v 19. verši, „...a Mardocheus sedával v bráne kráľovskej...“ Ešte nebol zvláštny, vyzdvihnutý od samotného kráľa, ale bol stály v tom, čo bol a robil. A to vždy donáša svoje výsledky. V tej istej kapitole od 21.-23. verša čítame, že vytrvalosť prinesie šancu, ktorú by si inak nemohol dostať, a keď ju využije, tak aj náhradné. Byť stály nie je vždy ľahké; byť presvedčený a vytrvalý mnohokrát

znamená byť sám, neporozumený. Prídu veci aj do tvojho života, ktoré otestujú tvoju vytrvalosť. Háman bol testom pre Mardochea. Mardocheova stálosť bola hrozbou pre nepriateľa. A preto ho aj chcel zničiť. Ak si verný a stály vo veciach, ktoré ti Boh dal, vždy vyvoláš reakciu nepriateľa. Aj vtedy musíš stáť vo veciach, ktoré ti Boh zveril. Stálosť požaduje od teba, aby si bol presvedčený, až ignorantný dnes tak, ako si bol pred rokom ohľadom Bohom zverených vecí! A to nie vždy je ľahké. Keď nepriateľ príde a jasne ti napočíta všetky tvoje nedostatky, zlyhania, chyby, keď budeš zronený, bez chuti slúžiť Bohu, keď sa ti bude zdať, že z tejto slepej uličky nevyjdeš, vytrvalosť a bude držať a preniesie ňu cez všetko. Stálosť a dostane tam, kde city a entuziazmus nikdy nedokážu. Aby si bol stály, musíš disciplinovať seba samého. Poďakuj od mládežníckych stretnutí, bohoslužieb, modlitbu, prácu. Buď zapojený, vždy k dispozícii, snaž sa prekonať seba, svoje možnosti. A v tom všetkom sa disciplinuj a časom získaš stálosť, ktorá sa stane časťou tvojho charakteru. A budeš ako Mardocheus. Možno nie najznámejší, nie najslávnejší, ale ten lovec, ktorému Boh môže zveriť, aby vytrhol jeho národ z rúk nepriateľa.

Michael Hromčík

Prezentácia knihy Otec, ktorý plesá

Za nami je ešte jeden výborne spracovaný projekt. Bol to seminár o duchovnom vzraste kresťana a prezentácia knihy „Otec koji kliče“ autora Briana Kinseyho.

Brat Brian je človek, ktorý má rád Srbsko a je u nás hosťom už po druhýkrát. Je to zvláštny muž Boží, ktorý má rád pokrok v každej oblasti Cirkvi a rád o tom vyjadruje a povzbudzuje Boží národ.

Prezentoval nám knihu „Otec koji kliče“, v ktorej hovorí o Bohu, ako o našom nebeskom Otcovi, ktorý plesá nad svojimi deťmi.

Je fakt, že mnohí kresťania zažívajú Boha na nesprávny spôsob. Čudia zväčša zažívajú Boha ako prísneho diktátora, ktorý len chce rozkazovať a ktorého sa treba báť, lebo bude trestať ľudí.

Pravda je, že my, ako znovuzrodené deti Božie, máme úplnú slobodu zvať sa deťmi Božími! Bohu môžeme slúžiť aj zo strachu, ale osobne

Ho môžeme spoznať len skrze lásku. Dôležité je vedieť, že Boh plesá nad nami nielen, keď niečo spektakulárne urobíme, ale živý Boh plesá nad nami každý deň pre to, kto sme v ňom. Veď nás On sám stvoril na svoj obraz! On túži mať obecenstvo s nami. Je zaujímavé, že kresťanstvo je jediné náboženstvo na svete, ktoré nazýva Boha svojím Otcom. Aká výhoda, či nie? Nedovoľme si, aby sme prežili tento život bez každodenného vzťahu s naším Bohom!

Osobne sa mi veľmi páčilo, že brat Brian nielenže dal poslucháčom/čitateľom množstvo teoretických informácií, ale vyjadruje a píše o praktických princípoch, ktoré sám skúsil, a nielenže skúsil, ale ich každodenne uplatňuje vo svojom živote.

Odporúčam túto knihu každému, kto má rád duchovný vzrast a ženie sa k dospelosti v Kristovi Ježišovi!

Dejan Lakatoš

Najlepší priateľ je ten, kto o tebe všetko vie, a predsa ťa miluje a váži si ťa

„Život bez priateľa je nič“, povedal známy rímsky Ciceron. Tento človek chcel povedať, že ak nemáš priateľa, si chudobný a tvoj život je prázdny. Človek je utvorený tak, že musí mať niekoho, s kým si bude zdieľať svoje problémy, hračky, peniaze, darčeky, skúsenosti a zážitky. Ak by si na neho zavolať aj pol tretej v noci, ten sa ozve a príde ti pomôcť. Ktorý sa ňou opýta iba „kde si?“, aby vedel, kam má ísť. Ktorý hovorí na cenu tvojho života rovnako, ako na cenu svojho. Ktorému sa nebude tiažiť oddeliť si zo svojho času, aby sa venoval inému. Ktorý si zastane na tvoju stranu, keď nikto iný nebude chcieť. Tuším, že každý by sme chceli mať takého priateľa. Je to možné? V živote sa stretávame s mnohými ľuďmi. Sú ľudia, ktorí zostanú v našom živote. Sú aj takí, ktorí len prejdú cez náš život a nechajú nám možno dáku lekciu alebo peknú spomienku, na ktorú si často spomínáme. A zase sú ľudia, na ktorých celkom zabudneme. Spamätáme sa na nich iba vtedy, keď ich niekde stretneme alebo keď niekto spomenie ich meno. Ako si však nájsť najlepšieho priateľa, ktorý zanechá v našom živote?

Ako 7-ročný chlapec, začal som trénovať futbal. Futbal je tímová hra, kde sú 11 spoluhráčov v jednom tíme, a ak chceš, aby tvoj tím zvíťazil, musíte hrať jeden za druhého a musíte bojovať jeden za druhého. Inak sa to nedá. Odmalička som bol chlapec plný sily, rýchly, nízky a užíval som si futbal. Okrem toho, že je to tímová hra, tam som si našiel aj mnoho priateľov. Boli tam chlapci, ktorí sa so mnou radi kamarátili. A boli aj takí, ktorí neradi boli v kruhu, kde som ja. Keď som začal trénovať, našiel som si zopár priateľov, o ktorých by som nikdy nepovedal, že nás niečo rozdelí. Boli sme spolu aj na tréningu a aj potom. Boli sme super priatelia. Ako sme dorástli, tak sa aj naše životné ciele menili, a tým sme sa aj my sami zmenili. Priateľstvo zostalo, ale nie až také mocné ako bolo predtým. Potom prišla stredná škola a tu už boli iní chlapci, ktorí sa mi stali blízkymi priateľmi. Stredná škola trvala krátko, podobne aj naše priateľstvo. Ešte stále sú tu tí priatelia. Ale netrávime spolu čas tak často, ako skôr. Zistil som, že priateľov získavame počas celého svojho života. Prídu a odídu. Ale najlepší priateľ zostáva navždy. Najlepší priateľ je niekto,

kto mi bude rozumieť, keď by nikto iný nemohol. Kto ma poteší presne takými slovami, aké vtedy potrebujem. Nikdy nezabudne na mňa a keď zavolám na neho, vždy sa ozve. Nie však, aby len on moje žiadosti a potreby spĺňal, ale aby som aj ja jemu slúžil. Raz sa mi niekto predstavil a povedal mi, že sa chce stať mojim najlepším priateľom. Síce som si myslel, že to nepôjde, rozhodol som sa mu dať šancu. Opýtal som sa ho, ako mu môžem veriť. A on mi odpovedal iba „skús ma“. Na záveriatku som mu nedôveroval úplne. Boli veci, ktoré som mu nemohol povedať, lebo som si myslel, že mi nebude rozumieť. Vyzeralo to na záveriatku ako dialóg s predavačom v obchode, „dobrá deň a dovidenia“. Síce mi on povedal, že mu môžem dôverovať, lebo on nikomu neprezradí, ešte stále som mu hovoril len obyčajné a každodenné veci. On sa mi ponúkol, aby som svoje problémy jemu porozprával, pretože on mi môže dať vyriešenie. V hlave som si myslel, „keby si len vedel, čím som prešiel...“ Povedal mi tiež aj to, že ma nikdy neopustí a chce byť môj najlepší priateľ. Ja som tomu neveril, lebo som si myslel, že aj toto bude len dočasné. A okrem toho, ak by som mu ešte seba predstavil, mohlo by sa stať, že by sa prekvapil a zmenil o mne názor. Ale nebolo tomu tak. Keď som bol v probléme, On prišiel a opýtal sa ma, či chcem, aby mi pomohol. Ale ja som odmietol. Skúsil som to svojimi rukami napraviť. Priznávam sa, že to nešlo. Nedôveroval som mu úplne, tak som sám seba obťažoval. Nebolo to vyriešené tak, ako by malo byť, ale neváď. Človek musí prejsť aj problémami. Áno, ale nie, aby zostali nevyriešené. On bol stále pri mne. Stalo sa, že problémy toľko naliehali na mňa, že som nevedel koho požiadať o pomoc. A znovu prišiel on, a znovu mi ponúkol ruku priateľstva. Keď som nemal východisko, „otvoril“ som svoju dušu a povedal, čo ma bolí, kde som slabý, kto ma urazil, komu nemôžem odpustiť, čo mi chýba. Povedal som mu všetky moje slabosti a hriechy. A on mi odpovedal, že on sa postará. Len nech jemu dôverujem. Súhlasil som. Ten, kto mi chcel pomôcť, keď nikoho nebolo, bol Pán Ježiš. Pán Ježiš povedal, že ak máme niečo, čo nás trápi, nech to položíme na Neho (Matúš 11:28-30). Pán Ježiš povedal, že ak nemôžem nájsť pokoj, v ňom ho nájdeme (Lukáš 8:25). A keď si myslím, že som sám, On je stále a vždy so mnou a nikdy ma neopustí (Ján 14:18). Čo je najdôležitejšie, že Pán Ježiš vedel a vie všetko o mne. Vie aj o tej najhoršej veci v mojom živote. A aj keď ma najviac miluje (Ján 15:13). Pán Ježiš je najlepší priateľ, akého môžeš mať! On ňou nikdy nesklame! Nikdy neopustí! Tak ňou miluje, že dal svoj život za teba! Najlepší priateľ je ten, kto o tebe všetko vie, a predsa ňou miluje a váži si ňou! Je to Pán Ježiš Kristus!

Chcel by si spoznať Boha osobne?

o je potrebné, aby sa zapoal vzťah s Bohom? Áka, aby udrel hrom? Posväti si život pre nesebecké náboženské skutky? Sta sa lepšou osobou, aby Boh pral? Ni podobné. V Biblii Boh celkom jasne zjavil ako Ho môžeme spozna. Toto je spôsob, akým môžeš za a osobný vzťah s Bohom, už v tejto chvíli.

Prvý princíp: Boh a miluje a má predivný plán pre tvoj život. Boh a stvoril. A nielen to, ale to ko a miluje, že chce, aby si s Ním strávil ve nos. Ježiš povedal: „*Lebo tak Boh miloval svet, že svojho jednorodného Syna dal, aby nikto kto verí v Neho nezahynul, ale mal ve ný život.*“

o nám prekáža, aby sme Boha spoznali?

Druhý princíp: Všetci hrešíme a hriech nás oddelil od Boha. Cítíme to oddelenie, vzdialenos od Boha pre hriech. Biblia hovorí: „*My všetci sme zblúdili ako ovce, všetci sme chodili vlastnou cestou. A Hospodín spôsobil, aby Ho zasiahla neprávos všetkých nás.*“

Hlboko v sebe sme možno aktívne proti alebo pasívne sa nezaujímame o Boha a Jeho cesty, ale to všetko je dôkazom toho, o Biblia nazýva hriechom. Následok hriechu v našich životoch je smr – duchovné oddelenie od Boha. Aj ak sa možno pokúšame priblíži sa Mu vlastnou námahou, nevyhnutne zažeme neúspech.

Tento diagram zobrazuje ve kú priepas, ktorá je medzi nami a Bohom. Šípy sú naše pokusy dosta sa k Bohu vlastnou silou. Môžeme sa snaži kona dobré skutky v živote, alebo zarobi si Jeho povolenie dobrým životom alebo morálnou flozofou. Ale naše dobré zámery nie sú dostato né, aby prikryli náš hriech.

Ako prekona túto priepas?

Tretí princíp: Ježiš Kristus je jediné riešenie pre náš hriech. Cez Neho môžeme spozna a zakúsi Božiu lásku a plán pre náš život. My sme si zaslúžili zaplati za svoj hriech. Problém je v tom, že trest je smr. Preto, aby sme nemuseli zomrie oddelení od Boha, zo svojej lásky k nám, Ježiš Kristus zomrel namiesto nás. Na kríži Ježiš prevzal všetky hriechy na seba a v úplnosti zaplatil za nás. „*Pretože aj Kristus umrel raz za hriechy, spravodlivý za nespravodlivých, aby vás priviedol k Bohu.*“ Spasil nás nie na základe našich dobrých skutkov, ktoré sme my inili v spravodlivosti, ale pod a svojej milosti. Prí inou Ježišovej smrti na kríži, hriech nás viac neodde uje od Boha.

Ježiš nielenže zomrel za naše hriechy, ale aj vstal z m tvych. Tým ukázal, že môže s právom bezpochybne s úbi ve ný život – že je On Synom Božím a jediný spôsob, ktorým môžeme spozna Boha. Preto Ježiš povedal: „*Ježiš mu riekol: Ja som cesta, pravda i život. Nikto neprichádza k Otcovi, ak len nie skrze m a.*“

Len spoznanie, o Ježiš urobil pre nás a o nám ponúka. Aby sme mali vzťah s Bohom, je potrebné Ho pr a do svojho života.

Štvrtý princíp: Musíme sa rozhodnú opusti hriech, opusti všetko, o nie je po Božej vôli a rozhodnú sa ži posvätený život. A potom pr a Ježiša Krista ako Spasite a ako Pána.

Biblia hovorí: „*A všetkým, ktorí Ho pr ali dal právo a moc sta sa de mi Božími.*“

Ježiša pr ímame vierou. Biblia hovorí: „*Lebo milos ou ste spasení, skrze vieru. A to nie sami zo seba; je to dar Boží; nie zo skutkov, aby sa nikto nechválil.*“

Pr a Ježiša znamená uveri, že je Ježiš Syn Boží, o aj sám o sebe hovoril, a potom Ho pozva, aby prišiel a spravoval naším životom. Ježiš povedal: „*Ja som prišiel, aby mali život a to v hojnej miere.*“

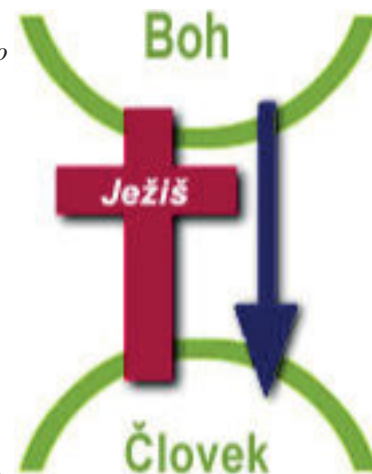
Krista môžeš pr a teraz. Pamätaj, Ježiš povedal: „*H a, stojím pri dverách a klopem, ak niekto uje môj hlas a otvorí dvere, vojdem a budem ve era s ním a on so mnou.*“ Chceš odpoveda na to pozvanie?

Nie sú dôležité presné slová, ktorými sa oddáš Bohu. On pozná zámery tvojho srdca. Ak si si nie istý/á ako sa máš modli, tu sú slová, ktoré môžeš použi:

„*Ježiš, chcem a spozna. Chcem, aby si vošiel do môjho života. akujem Ti, že si zomrel na kríži za môj hriech, aby si ma mohol v úplnosti pr a. Len Ty mi môžeš da silu, aby som sa zmenil a stal sa osobou akou si ma stvoril. akujem Ti za odpustenie a ve ný život s Bohom. Oddávam Ti svoj život. Prosím a, u i s ním oko vek chceš. Amen.*“

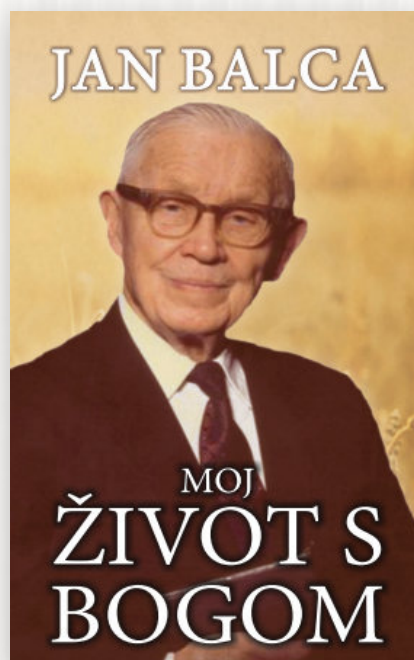
Ak si sa úprimne pomodlil/a, Ježiš vošiel do tvojho života, ako i zas úbil. Za al/a si osobný vzťah s Bohom.

Nasledujú celoživotné zmeny a rast ako sa ti Boh bude zjavova cez ítanie Biblie, modlitbu a rozhovor s inými kres anmi.

pripravila: Jana Záhorcová

Môj život s Bohom

Ján Balca

Ján Balca za sebou zanechal významné stopy v duchovnom svete v bývalej Juhoslávii, ako aj v celej Európe a Kanade. Založil mnohé zbory a mnohých ľudí priviedol k Bohu.

Kniha *Moj život s Bogom* je jeho autobiografický záznam. V nej jednoduchým spôsobom Ján Balca opisuje všetky svedectvá a skúsenosti s Bohom, ktoré môžu upevniť čitateľovu vieru a pomôcť uvedomiť si, že Boh do dnešného dňa silne pracuje a mení ľudské životy. Príbeh o tom, ako jeho matka prišla k poznaniu pravdy a získala aj celú svoju rodinu, pokračuje Jánovým osobným spoznávaním Boha a zdieľaním sa o tú pravdu s inými. Je to evanjelizácia v praxe.

Ján Balca celý svoj život zasvätil Bohu a šíreniu evanjelia, teda zvestovaniu ľuďom o tej správnej ceste k Bohu. Posilni svoju vieru a spoznaj, čo všetko Boh konal v minulosti a môže konať aj v tvojom živote. Informuj sa ešte viac o tom, ako pracovať pre Boha a šíriť tú radostnú zvesť.

cena: 500.00 din

Stvoreni pre viac

Brian Kinsey

Táto kniha je pre tých, ktorí chcú zistiť svoj účel, dosiahnuť svoj plný potenciál a to najlepšie, čo Boh má pre nich. V nej nájdete múdrosť, povzbudenie a praktické stratégie, ktoré vás posunú na vyššiu úroveň života. Váš plný potenciál je na dosah ruky.

cena: 400.00 din

Objednajte si na adrese:

ZDRUŽENIE PRE PROPAGÁCIU KREŠŤANSKÝCH HODNÔT „MANNA”
KULPÍN 21472, Radnička č. 23, SRBIJA Tel/Fax: + 381 21 22 86 988
E - mail: casopis.manna@gmail.com | webová adresa: www.manna.org.rs